

Nr 23.

Av herr **Räf**, om ändrad lydelse av 7, 8, 9 och 10 §§ i förordningen angående försäljning av vin och öl.

Såsom jag tillåtit mig framhålla uti en vid årets riksdag inom andra kammaren väckt motion, kan jag icke finna det fullt välbetänkt att nu, sedan utredningen om *rusdrycksförbud* så länge pågått, införa nya system med långa övergångstider till förmån för fortsatt rusdryckshandel under obegränsad framtid. Ännu betänkligare synes mig denna åtgärd, då den även innebär godkännande av principen om ersättning till personer, som idkat rusdryckshantering, utan att man av förbudsutredningens resultat först fått klart för sig, vad detta innebär i hela dess vidd. Däremot har jag i samma motion också uttalat önskvärdheten av sådana restriktiva åtgärder, som icke förutsätta sådan ersättning och äro möjliga att utan uppskov genomföra utan att på något sätt verka störande på eller hindrande för förbudsutredningen.

Vad som i sådant avseende synes mig ligga närmast till hands är, vad riksdagen redan den 7 april 1911 skrev om till Kungl. Maj:t, nämligen att »tillstånd till utskänkning av vin och öl samt till försäljning till avhämtning av sådana drycker må i vidare mån än för närvarande är händelsen göras beroende av vederbörande kommunalmyndigheters bestämmande».

I sådan riktning och det i mycket hög grad gingo även lagförslagen i Kungl. Maj:ts proposition nr 242 vid förliden riksdag. Dessa förslag antogos också av första kammaren men icke av andra. Kanske kan dock sista andrakammarevalet hava gjort, att även den kammaren i år vore mera benägen för att med avstående från lokalt veto m. m. godkänna de i nyss åberopade 1911 års riksdagsskrivelse uttalade grundsatserna, vilka

också, så långt jag kan förstå, äro inskrivna i andra kammarens moderata partiets förtroenderåds program av år 1911. Ty där heter det: »*Kommunernas vetorätt* i fråga om utskänkning av eller minuthandel med öl och spritdrycker bör helt genomföras».

Då jag icke med bästa vilja ser mig i stånd att under motionstiden utskriva så omfattande förslag till förändringar i kungl. förordningen angående försäljning av vin och öl den 9 juni 1905, att dessa förslag skulle kunna anses fullt motsvara i 1911 års riksdagsskrivelse uttalade önskan eller uttalandet i nyss åberopade politiska program, så har jag måst inskränka min motion till att omfatta endast vad som angår »tillstånd till utskänkning av vin och öl», men däremot förbigå frågan om »försäljning till avhämtning av sådana drycker» — citaten ur riksdagens skrivelse 7 april 1911.

Måhända låter det sig ej heller göra att utan en fullständig systemförändring med många års övergångstid eller också beviljande av ersättningar o. s. v. helt genomföra kommunernas vetorätt i fråga om försäljning till avhämtning av vin och öl. I så fall anser jag det allt för riskabelt att förekomma förbudsutredningen med några förslag i åsyftad riktning. Men skulle icke så vara händelsen, vore det synnerligen önskvärt, att det utskott, som kommer att behandla denna motion, även behagade vidtaga sådana förändringar i här ovan åberopade förordning av 9 juni 1905, att denna försäljning i tillämpliga delar gjordes beroende av kommunalt veto.

Med hänsyn till pågående utredning om allmänt rusdrycksförbud tillåter jag mig också föreslå, att 7 § 1 mom. ändras därhän, att tillstånd till utskänkning av vin och öl icke må meddelas för längre tid än högst ett år.

Med stöd av vad jag sålunda anfört, tillåter jag mig härmed vördsam samt hemställa,

att riksdagen ville för sin del besluta, att 7, 8, 9 och 10 §§ i kungl. förordningen angående försäljning av vin och öl den 9 juni 1905 må erhålla följande ändrade lydelse:

7 § 1. Tillstånd att utskänka vin eller öl meddelas av Konungens befallningshavande. Sådant tillstånd må, där ej nedan annorlunda stadgas, meddelas för högst ett kalenderår.

2. Lika med nuvarande lydelse.

3. Lika med nuvarande lydelse.

4. Har ansökning blivit avstyrkt, i Stockholm av stadsfullmäktige och å annan ort av någon av de kommunala myndigheter, som i ärendet hörts, må densamma ej bifallas.

8 §. Tillstånd att inom område för station vid statens järnvägar ävensom vid enskild, till persontrafik upplåten järnväg utskänka vin eller öl må lämnas endast där utskänkning för trafikens behov finnes erforderlig och till person, som prövas lämplig att förestå rörelsen. Sådant tillstånd meddelas av Konungens befallningshavande på framställning av järnvägens styrelse, därest framställningen blivit tillstyrkt av vederbörande kommunalstyrelse.

Ävenledes må — — (lika med nuvarande lydelse) — — har sitt säte.

9 § 1. Vid hälsobrunn, badort eller annan kurort må på därom gjord ansökning Konungens befallningshavande, därest ansökningen blivit tillstyrkt av vederbörande kommunalstyrelse, meddelas rättighet — — (lika med nuvarande lydelse) — — vin och öl.

2. Lika med nuvarande lydelse.

3. Där i annat fall än förut i denna § är sagt utskänkingsrörelse kan komma i fråga att under endast någon del av året utövas, må för kortare tid än år rättighet till utskänkning av vin eller öl på därom av vederbörande gjord ansökning meddelas av Konungens befallningshavande, därest ansökningen blivit tillstyrkt av vederbörande kommunalstyrelse.

10 §. Konungens befallningshavande äge jämväl att, därest sådant finnes vara nödigt, på gjord ansökning, och sedan den blivit tillstyrkt av vederbörande kommunalstyrelse, lämna tillstånd att vid bestämt tillfälle utskänka vin eller öl.

Anhålles att det utskott, som kommer att behandla denna motion, behagade göra behövliga rättelser i ovanstående förslag till ändringar i nu gällande förordning. Huvudsaken är att kommunernas vetorätt i fråga om utskänkning av eller minuthandel med vin eller öl *helt* genomföres.

Stockholm den 19 januari 1915.

E. Räf.